

selv boet i 10 Aar paa Landet, og jeg veed derfor meget godt, at det er Noget, man i Virkeligheden ikke kan holde saa nøie Regnskab over; men det er netop det, som i dyre Domme koste de Andre Penge. Forholdet er paa Landet af en ganske anderledes Betskaffenhed end i Bjerne; om jeg der gaaer hjemme med Træske, i Vadmel, ja selv med lappede Klæder, gjør det ikke Noget, men det gjør Meget, naar jeg boer i en Kjøbstad. Det er saaledes min fulde Overbeviisning, at den ærede Ministers Forslag visseelig ikke er for høit. Jeg er Skattehder — og for Diebliffet en ikke saa ubetydelig Skattehder; thi jeg kan sige, at jeg for de Eiendomme, jeg deels alene besidder og deels eier i Fællesskab med Andre, skatter og stylder til Stat og Commune aarlig omtrent 4,000 Rbd., og det er i min Egenkab som saadan, at jeg usforbeholdent vil udtale, at jeg, idet jeg glæder mig over, at jeg som den, der ikke er Embedsmand, frit kan sige det, hellere vil stemme for en rundeligere end en lavere Lønning end den, der er foreslaaet i Udskafet.

Thune: Jeg troer rigtignok med den ærede sibste Taler, at man kan opstille det som en Grundregel, at man ikke faaer de bedste Kræfter for den billigste Betaling; det er almindelig bekjendt, at den Mand, der betaler sine Arbejdere bedst, i Reglen ogsaa faaer sit Arbejde bedst udført. Jeg troer derfor, at naar man her nedlægger det som en Grundregel, at Embedsmændene skulle udføre saameget Arbejde, som man billigvis kan paalægge dem, men at de skulle lønnes vel — idet man fastholder den gamle Regel: Arbejderen er sin Løn værd — saa handler man rigtigt; og det er gaaende ud derfra at jeg skal tillade mig at høre mig om nogle af de Forhold, som ere mig bekjendte. Det første Embede, jeg skal omtale, er By-skriverembedet i Helsingør; dette Embede er foreslaaet nedfat i 3die Klasse, og efter Udvalgets Fleertals Indstilling skalde det derfor gageres med 1500 Rbd.; denne Embedsmands Indtægter ere i Aarens Løb sunkne fra 2350 ned til Noget over 1500 Rbd., saaledes at han i Grunden ikke vilde blive saameget brøstholden, eftersom Forholdene nu ere, men da han kom i Embedet, da kunde han ikke vente, at den

Conjunctur skalde indtræffe, som er indtruffen, og at Embedets Indtægter saaledes skalde gaae ned; Vedkommende er i Reglen en ældre Mand, og det er meget almindeligt, at slike Mænd, naar de tildeels ere opslibte i Underdommer-Embeder, ende med at blive By-skrivere, hvortil der udfordres mindre anstrengende Arbejde. Hvis man nu fastholder f. Ex. 1500 Rbd. som en fast Gage for dette Embede og ikke Regjeringsudskafet, som har foreslaaet 2000 Rbd., saa vil man ikke faae disse Mænd i Embedet, saa vil det i Reglen blive søgt af yngre Mænd; de ældre vilde blive satte paa Pension, og saaledes vilde man istedetfor at betale een Gage faae Lov til at betale Pension til den afgaaede Embedsmand og Gage til den, som bestrider Embedet, saa at jeg troer, at Udgifterne for Staten derved vilde blive høiere. Hvad der gjælder med Hensyn til dette Embede, gjælder ikke med Hensyn til det andet Embede, som er foreslaaet indbraget; dets Gjennemsnitsgage er 1950 Rbd.; det er Raadmandsposten i Helsingør. Det kan jo være fuldkommen rigtigt at indbrage denne Post og forminde Forholdene der, jeg troer imidlertid ikke, at der er gaaet nogen Undersøgelse forud om, hvad Raadmandens Forretninger ere. Jeg kan oplyse, at de ikke ere saa ganske ubetydelige; Raadmanden har Opkrævningen af de kongelige Skatter, Brandhjælpspenge og Bankrenter, og han har specielt Tilsyn med Laug og Corporationer; han er den juridiske Veileder for Pigningscommissionen, i hvilken han har Forsædet, han er Medlem af Skiftecommissionen, hvis Protocoller han fører og hvis Repartitioner han udfører, han er Medlem af Fattig- og Skolecommissionen med særegne Hverv i disse Commissioner; hvormeget af hans Tid der optages af at udføre disse Forretninger, som det sig bør, kan jeg ikke med Visshed sige, men at den forhenværende Raadmand arbejdede med en saadan Iver og Ufortrødenhed, at han mistede sit Syn og døde blind, maa alene tilskrives den Omstændighed, at han overanstrengede sig i Byens Tjeneste, saa at det forekommer mig, at man ved Nedlæggelsen af et saadant Embede noget nøiere, end her er skeet, maa undersøge, om og hvorledes man kan fordele disse Embedsforretninger; der er